

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 111a/2020

privind controlul constituționalității
Hotărârii Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019
privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor –
director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor

CHIȘINĂU
29 septembrie 2020

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea nei Cristina Chihai, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată pe 8 iulie 2020,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 29 septembrie 2020 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizarea privind controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019 privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, depusă de către dl Dumitru Alaiba, deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Sesizarea a fost depusă la Curtea Constituțională pe 8 iulie 2020, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale.

A. Motivele sesizării

3. Motivele sesizării, așa cum au fost formulate de către autorul acesteia, pot fi rezumate după cum urmează.

4. Parlamentul a adoptat Hotărârea nr. 1 din 7 februarie 2019 privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor.

5. Autorul susține că dl Anatolie Zagorodnîi a fost numit consilier pentru soluționarea contestațiilor, nefiind întrunite condițiile prevăzute de lege pentru a candida la această funcție, *i.e.* fără a avea vechimea în muncă de trei ani în domeniul achizițiilor publice.

6. Așadar, autorul consideră că Parlamentul a îngăduit accesul la o funcție publică al persoanelor care corespundeau tuturor cerințelor prevăzute de lege

pentru a candida și a deține funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor, fapt contrar articolelor 39 și 54 alin. (2) din Constituție.

B. Legislația pertinentă

7. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 39

Dreptul la administrare

„(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.

(2) Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

[...]”.

8. Prevederile relevante ale Hotărârii Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019 privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor sunt următoarele:

În temeiul articolului 81 din Legea nr.131/2015 privind achizițiile publice, Parlamentul adoptă prezenta hotărâre.

Articolul 1 – Se numește domnul Anatolie Zagorodnii în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, pe un termen de 7 ani.

Articolul 2 – Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului sesizării

9. În argumentarea sesizării, autorul menționează că, potrivit articolului 81 alin. (5) lit. d) din Legea nr. 131 din 3 iulie 2015 privind achizițiile publice, poate pretinde la funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor persoana care are o vechime în muncă de cel puțin 10 ani în domeniul juridic, economic sau tehnic, precum și o experiență de cel puțin 3 ani în domeniul achizițiilor publice.

10. Totodată, autorul sesizării consideră că dl Anatolie Zagorodnîi a fost numit consilier pentru soluționarea contestațiilor fără a avea vechimea în muncă de trei ani necesară în domeniul achizițiilor publice.

11. De asemenea, autorul susține că în iunie - iulie 2019, Comisia economie, buget și finanțe a inițiat procedura administrativă și a cercetat, din oficiu, dosarul dlui Anatolie Zagorodnîi. Ca urmare a cercetării, s-a constatat că dl Anatolie Zagorodnîi nu îndeplinește condițiile de numire în funcție, în special condiția experienței de trei ani în domeniul achizițiilor publice. În consecință, dl Anatolie Zagorodnîi a fost revocat din funcție de către Parlament prin Hotărârea nr. 68 din 5 iulie 2019, însă această hotărâre a fost anulată de către instanța de judecată.

12. Așadar, autorul sesizării susține că prin numirea dlui Anatolie Zagorodnîi în funcția de consilier Parlamentul a îngăduit accesul la o funcție publică al persoanelor care corespundeau tuturor cerințelor prevăzute de lege pentru a candida și pentru a deține funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor.

13. Cu privire la aplicabilitatea Codului administrativ, autorul subliniază că la data adoptării Hotărârii contestate Codul nu era în vigoare. După intrarea în vigoare, acesta nu are un efect retroactiv pentru a se putea contesta Hotărârea în procedura contenciosului administrativ.

14. Prin urmare, autorul sesizării consideră că Hotărârea contestată este contrară articolelor 39 și 54 alin. (2) din Constituție.

B. Aprecierea Curții

15. Examinând admisibilitatea sesizării, Curtea constată următoarele.

16. Articolele 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale îi conferă deputatului în Parlament prerogativa sesizării Curții Constituționale.

17. Curtea reține că obiectul sesizării îl constituie Hotărârea Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019 privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor.

18. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității hotărârilor Parlamentului ține de competența Curții Constituționale.

19. În acest sens, Curtea va verifica dacă are competența de a exercita controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019.

20. Curtea reține că Hotărârea Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019 reprezintă un act administrativ individual de numire a dlui Anatolie Zagorodnii în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor.

21. Curtea reamintește că a stabilit, în jurisprudența sa, că actele administrative cu caracter individual, adoptate de către Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern în exercițiul atribuțiilor prevăzute expres de normele constituționale sau legislative ce țin de alegerea, numirea și destituirea din funcțiile publice a persoanelor oficiale exponente ale unui interes public deosebit fac obiect al controlului constituționalității la sesizarea subiecților abilitați cu acest drept (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 10 din 16 aprilie 2010, § 6; HCC nr. 18 din 4 aprilie 2011, § 20; HCC nr. 8 din 20 mai 2013, § 29; HCC nr. 22 din 16 iulie 2015, § 28; HCC nr. 30 din 8 decembrie 2015, § 25; HCC nr. 13 din 21 mai 2020, § 35).

22. În Hotărârea nr. 29 din 21 decembrie 2010 privind controlul constituționalității Legii nr. 95 din 21 mai 2010 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Curtea a stabilit că actele cu caracter individual emise de Parlament, de Președintele Republicii Moldova și de Guvern, cu referire la persoanele oficiale exponente ale unui interes public deosebit, alese sau numite pe durata mandatului pot face obiect al controlului constituționalității sub aspectul formei și procedurii de adoptare (punctul 1, teza II din dispozitiv).

23. În speță, Curtea observă că actul administrativ cu caracter individual emis de Parlament cu referire la funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor nu se regăsește în hotărârea menționată *supra* și, deci, nu constituie obiect al controlului constituționalității sub aspectul formei și procedurii de adoptare.

24. De altfel, Curtea atestă că anterior intrării în vigoare a Codului administrativ (1 aprilie 2019) a exercitat controlul constituționalității unor hotărâri ale Parlamentului cu caracter individual doar în privința persoanelor oficiale de stat, exponente ale unui interes public deosebit, alese sau numite pe durata mandatului, care, pe de o parte, erau exceptate de la controlul judecătoresc, fiind enumerate în mod exhaustiv în Anexa la Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2003, iar pe de altă parte, erau obiect al controlului constituționalității sub aspectul formei și procedurii de adoptare, fiind prevăzute în Hotărârea Curții Constituționale nr. 29 din 21 decembrie 2010 (a se vedea § 22 *supra*).

25. De asemenea, Curtea observă că Parlamentul a adoptat Hotărârea nr. 1 privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor pe 7 februarie 2019, anterior intrării în vigoare a Codului administrativ [1 aprilie 2019] și abrogării Legii contenciosului administrativ. Așadar, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2003, Hotărârea Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019, nefiind exceptată de la controlul legalității în instanțele judecătorești, ar fi putut constitui obiect al acțiunii în procedura contenciosului administrativ.

26. Prin urmare, Curtea nu deține competența de a exercita controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019 privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor.

27. Prin urmare, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolului 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și a articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului nr. 1 din 7 februarie 2019 privind numirea în funcția de consilier pentru soluționarea contestațiilor – director general al Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor, depusă de către dl Dumitru Alaiba, deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 29 septembrie 2020

DCC nr. 108

Dosarul nr. 111a/2020